

F. t. l. om beskatningen af pensionsordninger m.v.

ad 2. Pensionskasseordninger.

En pensionskasseordning, der ikke er omfattet af tilsynsloven, og som derfor heller ikke er omfattet af hovedreglen i forslaget § 2, nr. 4, jfr. § 3, vil der være mulighed for efter en konkret bedømmelse at godkende som pensionsordning med løbende udbetalinger, jfr. forslaget § 6, når der er tale om en her i landet virkende pensionskasse, der har til formål at udbetale løbende, livsbetingede ydelser. Som anført i bemærkningerne til § 6 finder betingelserne i § 2, nr. 4, jfr. § 3, også anvendelse på bestående pensionskasseordninger. Hvis en bestående pensionskasse, der ikke hører under tilsynsloven, men som hidtil skattemæssigt har været behandlet som en pensionsordning med løbende udbetalinger, fremtidig ønskes behandlet efter reglerne for pensionsordning med løbende udbetalinger, må den derfor søges godkendt i medfør af § 6.

Uanset om sådan godkendelse gives eller ej, bør forslaget afgiftsregler omfatte sådanne engangsudbetalinger og lignende, som har været afgiftspligtige efter de nugældende regler, og som hidrører fra indbetalinger, før de nye regler er trådt i kraft, idet denne afgiftspligt må ses som et modstykke til den fulde fradragsret eller skattefrihed for de hidtidige indbetalinger. Løbende, livsbetingede udbetalinger vil allerede i kraft af skattelovgivningens almindelige regler være indkomstskattepligtige, uanset om de hidrører fra indbetalinger før eller efter den nye lovs ikrafttræden, og på tilsvarende måde vil almindelige beskatningsprincipper normalt føre til formueskattefrihed for indestående i en pensionskasseordning og indkomstskattefrihed for rentetilvækst, så længe udbetaling ikke er sket. Det må dog anses for rigtigst udtrykkeligt at fastslå, at de hidtil opsamlede midler også i disse henseender fortsat skattemæssigt behandles som pensionsmidler. Forslagets § 63, stk. 2, 1. pkt. — der er fælles for de heromhandlede pensionskasser og de nedenfor ad 3. omhandlede opsparingsordninger — er udformet i overensstemmelse med disse synspunkter.

ad 3. Opsparingsordninger.

Efter hovedreglen i forslaget § 12, nr. 1, skal opsparing i pensionsøjemed ske i en her i landet virkende bank eller sparekasse. Fra denne hovedregel kan finansministeren dog dispensere ved at godkende anden her i landet virkende institution som berettiget til at administrere opsparing i pensionsøjemed. Disse bestemmelser gælder også for bestående pensionsopsparingsordninger.

47 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev. lovforslag).

For bestående opsparingsordninger, der hidtil har været skattemæssigt godkendt som „kapitalpensionsordninger“, må gælde samme hovedsynspunkter som ovenfor ad 2. anført med hensyn til afgiftspligt samt bevarelse af formueskattefrihed og af indkomstskattefrihed for rentetilvækst, alt i det omfang midlerne hidrører fra indbetalinger under de nugældende regler, jfr. forslaget § 63, stk. 2, 1. pkt.

Imidlertid må der i forbindelse med opsparingsordningerne omtales nogle særlige forhold, som kan motivere en særregel vedrørende disse ordninger.

For det første vil (kapital)udbetaling fra en opsparingsordning altid være omfattet af afgiftsreglerne — bortset fra eventuel afgiftsfrihed som følge af overgangsreglerne i § 27, jfr. herom nedenfor — hvorimod afgiftsplikten for en pensionskasseordning kun bliver aktuel i tilfælde af engangsudbetaling ved ordningens afbrydelse eller lignende. Dernæst vil almindelige beskatningsprincipper føre til formueskattepligt for indestående i en opsparingsordning og indkomstskattepligt for rentetilvækst, hvor særlig undtagelse fra disse almindelige skatte regler ikke er hjemlet.

Disse forhold taler for, at afgiftsberigtigelsen vedrørende en bestående opsparingsordning, der ikke opnår godkendelse som opsparing i pensionsøjemed — måske fordi sådan godkendelse ikke ønskes — finder sted snarest muligt, efter at den nye lov er trådt i kraft, således at de opsparede midler efter at være frigjort for afgiftsplikten behandles efter skattelovgivningens almindelige regler. Også administrative hensyn kan anføres til støtte for at søge afgiftsberigtigelsen fremmet i disse tilfælde, således at fremtidige særregler om indkomst- og formueskattefrihed og om pligt til afgiftsindeholdelse m.v. vedrørende de meget forskelligartede opsparingsordninger, der her kan være tale om, så vidt muligt undgås.

Det må på den anden side anses for rimeligt, at afgiftsberigtigelsen i de omtalte tilfælde sker i overensstemmelse med reglerne i forslaget §§ 25-27 om udbetaling m.v. efter pensionsbegivenhedens indtræden. Heraf følger bl. a., at afgiften ikke skal svares, hvor talen er om en såkaldt „gammel“ kapitalordning, jfr. herom nærmere bemærkningerne til § 27.

Den nærmere fastlæggelse af, hvorledes afgiftsberigtigelsen kan fremmes i overensstemmelse med de anførte synspunkter, må bero på en konkret gennemgang af de bestående opsparingsordninger. Der kan herunder eventuelt også blive spørgsmål om henstand med afgiftsbetalingen på nærmere